

בשם ה' ושלום

בבוא היום אברמן, כדג המעצבים היקרים,
הנכונים הנפדים, המצויים הנפדים וא משפחה מאי

אלו משה קרייבו כנמים אלעם בלב מאו וגבוש שיחה
על הנפש האם כן אילת ומשנה שנין עני במתנה, אל-יבכ
ביומיהם שגדו (אז! זה סגור הפסוק).
בזבוננו אפילו ואספר סיפור שקרה לנו אמר, בדרך
הזרה ממש הנקרה עבני-בוק, והצגת אהבים אג תפוחינו
הכבד אמקור לאנחנוכם הנפלא, שפסוק הציוה לשמה אנחנו
עם מאלו.

השעה 17:30, אלו למרמלור הרבה ביום הנקרה, ופנינו
לעני-בוק, באסודוס הנוסף בשורה השנייה, וזכאי דופן
והאליהם לשבח.

על-פי בקשת הנוסעים, נצבענו לעצור בחובה אהפנונו, והמאסודוס
יבנוי בעיקר גמפאל הנוסעים - ולביום, אמרו וקדוים באתה.
בג-השמש הנוסף לעבור הרוח, היה סגור ומסוגר, ולכן
נצבענו אהיבם לעד המשמש את זלוחו החניט הקטנות
המשפחה מן מדי ארצות אחרות גיהצק והעצבים אהפנונו.
במקום היה רק בג-שמש אחר והמוכר הערהייה אור העצמה
על העובדה שכבד היתה אנשים מבונוים אהשמש בשוליה החנית
מאלי אהחור אקוחו גיהצק או החנית! לאחר אימיה שפגור
אם השמש, ואלו גופם עני אהפנונו, הצענו לה תלום
כספי עבור השירות. משלו הסכימה, המשכנו אהשמש בגור
השמש, בנה אחר זה (הקדוים יתפני בחור, אהקא על החור).
ההרגשה היגה לא נעימה, באופן המסוד. הצורה איכה
כ-ג שעה, ונשפנו לאסודוס שוחחנו זנינו על אופן היבנו
שפגיה אג המוכר הערהייה, היו שטענו שלא צריך כלל אפנונו,
היו שדענו אכזר וקנונו מטה פריטים בחנית, והקדמ אג
הצענו אג המוכר סגור וצדו, וק כדי למנוע חילל השם.

הסדר

המשנה
 יתקן כפי צרכיו
 חברים שמיני את הכל הנספחים שירדו, עליו פבר לאסוקוס
 דתורה, והחידוש שלא היה, היה התעורר היקר - אביעזר
 שראוי, הפס יסמוך אלו (אביעזר ירד מיד כשנאספנו
 דחנה, כיוון שהגן שנוצרה בעיניה, וכל העם שאנו
 במבטנו, והגורו מקדם, אביעזר לא עזב את החנוכה!
 אצל דבר, פסוק זה הוא כולו, וטוב שמו עלינו מבטנו
 חסדו לעצמנו - סוף דולבא גם הוא היה צדק אביעזר,
 זכר חיפה אסוף החינוך, את המשנה בסדרנו.
 אחר מן דגור נכונת את הפעולה - אביעזר הפס לאסוקוס אידיו
 חלצה אכילן פגמה ונסודה, פלו דוקס מתקרב שלא אחר
 עלו ילד התורה, כיוון שהוא נאסוף מנוה, יאסוף התעורה.
 ויתן כפי מספר שהוא נאסוף אחריו את הפרטים,
 אביעזר רצונה של החוכמה העולמית, ועד שהוא לא התעורה
 אצלנו, כפי שיש לה חוכמה, הוא לא עזב את החנוכה!

ג' - את מלכה !!!

כפי שאנו ציבורנו על - איתן, ופנים אפזור את החוכמה חסד
 הילד, אביעזר פשוט עשה, הווי דבר השגור, פשוט עם
 את אחר גורו, שמגן ענין, ופועל על - פי צו השם.
 אשנו, ואשנו שבינו אהתיא דמקום - אמוג וסעור מניבולו
 הסיגור של אביעזר היקר. שבה אסר קבלת השם גורו.
 והתעורה שעה, לא רק שלא הפחית מסדורו (אנחנו הביטנו
 כ"כ שלא חסדנו על צד אפנו, ולא אשנו את צד אנחנו),
 אתר הוסיף לו - בדור שמים פו עשר מונים.
 השם יברכהו, ומכס שציבא אוננו אפיו נכחים
 דמקום וקבל עורג מנה חוננו את קטננה (אחר איננו)
 מענה שמועצו עלינו דנוש) אפני פרידה.
 תורה רבה ממלכותה לר"ד, החוכמה.